

červen 1989

Viola slaví 30 let

Dětský pěvecký sbor Viola vznikl při Základní škole 28. října 581 před úctyhodnými 30 lety. Sbor si můžeme pravidelně poslechnout při vánočních a jarních koncertech, vystupuje na městských akcích, na Adventních zpěvech v Praze, koncertuje po kraji, ale i v zahraničí. Letos v červnu se Viola představila na Smetanově Litomyšli v rámci projektu Zpěváci kraje mého mezi šesti nejlepšími dětskými sbory Pardubického kraje. Za těch 30 let se toho událo vskutku mnoho, a tak jsme požádali o rozhovor sbormistra a zároveň ředitele ZŠ 28. října Mgr. Jaromíra Žejdlíka.

Jak se zrodila myšlenka na založení sboru a kdo za ní stál?

Na Pedagogické fakultě v Hradci Králové jsem během studia hudební výchovy povinně navštěvoval sbor (Smišený pěvecký sbor Smetana) a sborový zpěv byl také jedním z předmětů, ze kterého se skládala zkouška. Byli jsme tedy na dráhu sbormistrů cíleně připravováni. Když jsem po ukončení studií v červnu 1987 nastoupil na ZŠ 28. října, přišlo mi to samozřejmě, že se o založení pěveckého sboru pokusím. S organizací jsem začal okamžitě a hned se našlo několik zpěvu chtivých dívek, ale musel jsem tehdy ještě absolvovat rok povinné vojenské základní služby, takže naplno jsme sborové zpívání rozjeli až po mém návratu v říjnu 1988 (takže nám letos to výročí vychází i takhle krásně na měsíc...).

Kolik zpěváků prošlo sborem Viola za těch úctyhodných 30 let, máte představu? Zpívají s Vámi studenti i potom, co se rozprchnou na střední školy?

Děkuji Vám za tuto otázku. Donutila mě, abych si v tomto směru udělal malou rekapitulaci. Když jsme v roce 2008 slavili 20 let, měl jsem spočítáno, že sborem prošlo kolem 350 dětí. K dnešnímu dni již někdy ve Viole zpívalo přes 500 dětí! A když už jsme u té statistiky, průměrná doba působení jednoho zpěváka ve sboru je 4-6 let. Jsem ale rád, že je i spousta výjimek a mnozí s námi zpívají i při studiu na střední škole a někteří i potom. Většinou se mě pak ptají, do kolika asi tak mohou zpívat,

na což já odpovídám, že do důchodu. Nejvíce našlápnuto k tomu má Pája Šulcová, která drží rekord v docházce 12 let, z mužů jsou v závěsu Dominik Friml s 11 a Adam Lorenc s 10 lety.

V kronice sboru jsem objevila krásný zápis (v doslovném přepisu): „Naše první vystoupení se konalo 17. prosince 1988 na členské schůzi ROH v naší škole. Zúčastnili se tam všechny učitelé z naší, ale také i z horní školy. Celý sbor měl trému, když měl vystoupit před všemi učiteli a zazpívat jim několik lidových i vánočních písní.“ Jak vzpomínáte na tyto začátky?

Přečtení uvedeného zápisu mi dnes vykouzlí jemný úsměv na tváři. Co je pár lidových jednohlásých písní proti čtyřhlásé polyfonii, kterou jsme navrhovali na Smetanovu Litomyšl. Ale pro nás to byl tenkrát koncert. První koncert. Zážitek, jaký jsme do té doby nepoznali. A tak byla tréma určitě srovnatelná s tou letošní na Litomyšli. Na začátky vzpomínám moc rád. Chuť a nadšení byly obrovské. Vždyť už po třech letech jsme zpívali tříhlásou skladbu pánů Palestriny, Arcadelta, Händla, Mozarta, Smetany a dalších, a to i v latině. Nebyly počítače, mobily ani video. Práce šla dobře

Vzpomínkový VEČER

k 30. výročí založení
dětského pěveckého sboru Viola

nebo
Pojďte s námi zpívat...

1988 – 2018

Kulturní centrum Vonwillerka
ŽAMBERK
pátek 19. října 2018 v 18:00 hodin

Vstupné dobrovolné.

od ruky. V roce 1992 jsme pak vyjeli na náš první velký zájezd do Dánska. Dnes je cestování do zahraničí běžnou záležitostí. Tehdy to bylo něco mimořádného. Moc jsme se těšili a moc si to užívali. **Jaký byl zážitek z účasti na Smetanově Litomyšli?**

Účast na Smetanově Litomyšli znamenala pro dětský pěvecký sbor Viola nejvýznamnější pěveckou událost v jeho historii a pro mne osobně vrchol mé sbormistrovské kariéry. Byl to krásný dárek k našemu 30. výročí. Účast na projektu Zpěváci kraje mého pro nás byla nejen velkou výzvou, ale znamenala také tvrdou práci při nácvičování náročného repertoáru. Projekt začal prakticky s ročním zpožděním, a tak na nácvičování jenom málo času. Nebyli jsme daleko od myšlenky se naší účasti vzdát. Byla to ale šance, která už se zřejmě nebude opakovat, a tak po všech zvažováních pro a proti nakonec padlo rozhodnutí, „že do toho jdeme“ a pak už jsme dřeli a dřeli. Museli jsme zavést ranní dělené zkoušky po hlasech a prakticky každý víkend jsme měli soustředění. Vynaložený čas a námaha se nám však bohatě vrátily 26. června 2018 na nádvoří litomyšlského zámku, kdy jsme si před vyprodaným hledištěm (1200 diváků!) spolu s dalšími sbory našeho kraje zazpívali společně s brněnskou Kantilénou

Dánsko 1992

a Kühnovým dětským sborem. Navíc za doprovodu Komorní filharmonie Pardubice pod taktovkou Jakuba Kleckera. V hodinovém programu jsme společně předvedli hudbu starých mistrů (Vodňanský, Lasso, Monteverdi), českých klasiků Smetany a Dvořáka, dvě části skladby Tchikidan současného francouzského skladatele Etienne Peruchona i písně Jaroslava Ježka ve zcela nové úpravě Josefa Vejvodky. V druhé polovině koncertu zaznělo pásmo 26 lidových písní – Ta naše písnička v úpravě Jiřího Těmle. A pak ty ovace nadšeného publika. To nejde vyprávět, to se musí zažít.

Jaké skladby mají děti nejraději, mají chuť i do vážné hudby? Na Smetanově Litomyšli byl repertoár velmi náročný...

Na tuto otázku jsem už vlastně z větší části odpověděl. Děti by samozřejmě nejradši zpívaly Slzu, Marka Ztraceného nebo něco podobného. To jim samozřejmě neberu, ale vysvětluji, že sborový zpěv je něco trochu jiného. Zpíváme sice také moderní písně, ale vždy zařazují do repertoáru klasické sborové skladby. Návik je složitý a vyžaduje to často i více než rok, než si píseň „sedne“ a začne fungovat polyfonie. Najednou se objeví ona utajená krása vícehlasu a přichází krásné prožitky i u skladeb z oblasti tak zvané vážné hudby. Jak to trefně popsala jedna zpěvačka, když pronesla: „Ty vole, já tu vážnou hudbu snad ještě začnu mít ráda.“

Na kterém místě zpíváte nejraději, máte nějaké oblíbené, se zvláštní atmosférou, kde se vám dobře hraje a zpívá a kam se rádi vrátíte?

Občas na mne sedne múza a napíšu pro Violu písničku. Jsem rád, že na mne sedla i teď a budeme si moci při oslavách zazpívat úplně novou písničku. A v ní se zpívá: „Asi nejvíc u Václava ukrývá se naše sláva...“ Zpíváme rádi při adventních koncertech na Staroměstském náměstí v Praze, u kamarádů v Libuni a Libáni, ale doma je doma.

Viola má celkem sedm partnerských sborů z Litvy, Německa, Nizozemí a Polska, navzájem se navštěvujete. Na jakou zahraniční cestu se Viola vydá v blízké době?

V roce 2017 jsme byli na našem posledním zahraničním zájezdu v polské Lodži. S tamějším sborem jsme se náramně skamarádili, letos byl našim hostem a vystupoval také na jarním koncertu. Loučení provázal takový smutek, že jsme se s polským kolegou domluvili, že se setkáme letos ještě jednou, a to na Vánoce. Zkraje prosince pojedje Viola tedy opět do Lodže a 13. prosince přijede polský sbor do Žamberka. 14. prosince bude, kde jinde než u Václava, vánoční koncert a v sobotu pojedeme společně koncertovat do Prahy. V květnu příštího roku nás čeká cesta do Litvy a Lotyšska.

Zapojí se Viola do oslav 100 let republiky?

Ona už se zapojila. 27. září jsme zpívali v sokolovně v Lišnici na koncertě ke 100. Výročí založení republiky. Samozřejmě, že nechyběla ani oblíbená píseň prezidenta Masaryka Ach, synku, synku.

Když se ohlédnete za těmi 30 lety, co považujete za největší úspěch sboru?

Největší úspěch je to, že pořád jsme a zpíváme a máme radost ze společného muzicírování. Byly i slabší chvíle, kdy jsem, například pro nezáměr dětí o práci ve sboru uvažoval, jestli by nebylo lépe skončit. Jsem rád, že se ale vždycky podařilo nějak ty horší chvíle překonat. K mým největším zážitkům s Violou patřila samozřejmě Smetanova Litomyšl, pak také projekt Vánoce malých zpěvác-

New York 2010

foto: M. Sklenka

Jarní koncert 2018

ků v Domě hudby v Pardubicích v prosinci 2010, opět s Komorní filharmonií Pardubice a nezapomenutelné je pro mne také turné po USA v září 2010. **Máte nějaké speciální přání ke krásným kulatým narozeninám sboru?**

Přál bych si, aby se nás ve Vonwillerce sešlo toho 19. října od 18 hodin co nejvíc a společně si zazpívali a zavzpomínali. Přál bych si, aby se Viole dařilo, aby měla dostatek zpěvaček. A zpěvačkám přeji, aby našli ve společném sborovém zpěvu zalíbení a aby, poté, co dospějí a jednou Violu opustí, vzpomínali na ni stejně tak, jako Kristýna Salabová, která mi nedávno napsala: „Dobrý den pane učiteli, koukám tak po internetu a jednou za čas si prohlíd-

nu i stránky Violy. Kouknu, co vás čeká v budoucnu a jaké máte plány. Musím říct, že nové stránky vypadají nádherně. Musela jsem si prohlídnout pečlivě kolonku po kolonce, všechny fotky, vzpomínky. Hned jsem měla slzy v očích. Ono si člověk řekne, nějaký kroužek. Ale myslím si, že Viola je taková velká rodina a každý, kdo chodil zpívat aspoň chvíli, ví, jaká je to vzpomínka na celý život. Přeju Vám spoustu skvělých zpěvaček a doufám, že se budu moc příjít podívat na koncert k výročí třiceti let a společně si s vámi zazpívat. Je to až neuvěřitelné, že je to 10 let od předchozího výročí, kdy jsme zpívali v divadle, a 8 let od naší velké cesty USA tour.“

• Děkuji za vaše odpovědi! Ptala se Monika Škodová

Střední škola a základní škola Žamberk, Tyršova 214 vyhlašuje výběrové řízení na pozici VYCHOVATEL/KA VE ŠKOLSKÉM UBYTOVACÍM ZAŘÍZENÍ

Úvazek: 1, platová třída: 9

Požadovaný profil: vysokoškolské či střední pedagogické vzdělání a splnění kvalifikačních předpokladů dle zákona č. 563/2004 Sb. v platném znění, speciální pedagogika, řídičský průkaz skupiny B, komunikační a organizační schopnosti, flexibilita, samostatnost, důslednost, odpovědnost a ochota vzdělávat se, trestní bezúhonnost.

Nabízíme: příjemné prostředí, příspěvek FKSP na stravu, rekreace aj., 8 týdnů dovolené

Nástup: 3. prosince 2018

Zájemci o místo vychovatele zašlou žádost o přijetí do pracovního poměru se strukturovaným životopisem do 16. 11. 2018 na níže uvedenou adresu školy nebo e-mailem na: oups@oupszamberk.cz nebo osobně.

Střední škola a základní škola Žamberk, Tyršova 214, 564 01 Žamberk